

и затоа поставувам

вакво прашање

Каде е скриен

каде е спастрен

духот македонски

каде мижи, молчи, тлее

каде согорева без пепел.

Пораснав, се надраснав себеси

поголема од своите години станав

и затоа пак прашувам.

Во крпчето ли на бедата се скри

многупати диплено,прекрстувано

од Азијци,Европејци

од комшии и роднини

од мене најблиските.

Не дослушав, не разбрав

само прашања во ветар испратив.

И тогаш прашината од предците

се растрее, затрепери

како несреќата да се разбуди

од сон се отвори

мене ми се приклони.

И ете,ваква каква сум

пак прашувам.

Дали несреќата е наследна

и дали освен неа

има нешто друго

што може да не зближи.

Олга Новачева

**Од мојата збирка „Дамарите на молкот“ 1999г. читана на 24 април 2015г во
Здружението на пензионерите во Велес, во една прекрасна вечер**